

ת"פ 31333/10/21 - מדינת ישראל נגד עומר חטיב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31333-10-21 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר)

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשמים	
מדינת ישראל	
עומר חטיב (עציר)	

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של התפרצות לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, ובעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כדיון, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1952.
2. על פי הנטען בכתב האישום ביום 7.10.2021 בשעה 22:30 לערך, הגיע הנאשם שהינו תושב האזור ואינו מחזיק באישור שהייה בישראל, יחד עם אחר, שזהותו לא ידועה, לרחוב מאיר יושע 6 בירושלים.
3. השניים ניגשו למרפסת ביתו של מר אהרון טויטו המתגורר במקום, עיקמו את דלת המרפסת המחברת לסלון בביתו, תוך שהם משתמשים במברג ומפתח צינורות ובדרך זו ניסו להיכנס לבית.
4. שכנו של המתלונן הבחין בהם, חשד במעשיהם, והתקשר למוקד 100 של המשטרה. משהבחינו השניים בצוות שיטור שהגיע למקום, החלו להימלט. הנאשם נתפס על ידי שוטר לאחר מרדף רגלי, ואילו האחר הצליח להימלט.
5. רישום פלילי: לנאשם שתי הרשעות בגין ביצוע עבירות רכוש, שב"ח, ועבירות נוספות, בגין ריצה שתי תקופות מאסר: האחת משנת 2018 מבית משפט צבאי -למשך 18 חודשים, והשנייה משנת 2015 למשך 12 חודשים.

תמצית טיעוני הצדדים:

6. המאשימה הפנתה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירה, הניסיון לחדור לבית דרך המרפסת, שעת ביצוע העבירה, וכן פוטנציאל הסיכון למפגש עם בעלי הבית. הוסף, כי הערכים בהם פגע הנאשם נוגעים בזכות

עמוד 1

לפרטיות וזכות הקניין.

7. בהתייחס למתחם העונש נטען, כי הוא נעל על הציר שבין 12-36 חודשים, ואולם בנסיבות בהן המדובר בתושב שטחים, יש לקבוע מתחם שבין 18-38 חודשים. במקרה דנן, ונוכח רישום פלילי רלוונטי ביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם באמצעו של המתחם, ולהטיל עליו 24 חודשים לצד ענישה נלווית, קנס, פיצוי וכן רכיב של התחייבות.

8. ההגנה ציינה, כי המדובר בבחור צעיר כבן 25 אשר נטל אחריות על המעשה והביע חרטה. הוסף, כי אף אם הפרק העובדתי שבכתב האישום מפרט את אופן מעצרו של הנאשם- לאחר הימלטותו מן השוטרים- הרי שנתון זה אינו עומד לחובתו, ואין להביאו בחשבון ולצפות כי "יגיש את ידיו" לשוטרים שהגיעו למקום. הסנגור ציין, כי המדובר בכתב אישום הכולל 15 עדים, ובהיבט זה יש לתת משקל יתר להודאת הנאשם, והחיסכון בזמן שיפוטי. בהתייחס לאירוע עצמו, צוין, כי הוא מתבטא בניסיון אשר נעשה כולו מחוץ לדירה, ובהתאם יש לקבוע, כי רף חומרת האירוע הינו נמוך ביחס לעבירות דומות. כך גם ביחס לפגיעה בערך החברתי שבמעשה. הסנגור הוסיף, כי הנאשם הינו תושב חיזמה, כאשר העבירה בוצעה באזור הסמוך למגוריו.

9. בהתייחס לנסיבות האישיות ציין הסנגור, כי הנאשם הינו בן למשפחה המונה 11 נפשות, אשר מצבה הכלכלי קשה. הוריו ואחיותיו אינם עובדים, ועד למעצרו התפרנס משטיפת מכוניות בעבור 50 ₪ ליום. הוסף, כי נוכח קיומו של רישום פלילי הנאשם אינו זכאי לקבלת היתר כניסה לעבודה בישראל. בעניין זה צוין, כי הרישום הינו ישן, ואת המתחם ביקש הסנגור לקבוע על הציר שבין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשים, כך שיוטל על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר, לצד ענישה נלווית.

מתחם העונש ההולם:

10. בסעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

11. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור וביטחון, וזכותו האינהרנטית של הפרט לשמירה על רכושו.

12. אין חולק שעבירות התפרצות לדירות הן עבירות שחומרתן רבה ביותר. בפסק דינו קבע כב' השופט עמית שעבירות גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה, וכן שפריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור. ראה: בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (08.01.10). בפסק דין אחר הוסיף שעבירות ההתפרצות גורמות עוגמת נפש רבה, צער וחיסרון כיס לנפגעי העבירה. ע"פ 3297/10 איליה וולקוב נ' מדינת ישראל (24.5.12).

13. בסעיף 40ט לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם את אירוע העבירה הנדון. בין היתר צוינו שיקולים אלו: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את

הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

14. המדובר באירוע התפרצות בצוותא שלוהו בכניסה למרפסת הבית וניסיון לחדור לבית באמצעות שבירת דלת המרפסת באמצעות מברג ומפתח צינורות. ערנותו של השכן היא שמנעה מהנאשם ושותפו להשלים את ביצוע העבירה.

15. בבחינת מתחם הענישה הנהוג בגין עבירות ההתפרצות והגניבה, הרי שמטבע הדברים מתחם הענישה הינו רחב. באשר לעבירת ההתפרצות, ובמטרה להדגיש את חומרת המעשים אבהיר כי במקרים רבים, רק בגין עבירת ההתפרצות, מוטלים עונשי מאסר לריצוי בפועל, או בדרך של עבודות שירות. מתחם הענישה שנקבע על דרך הכלל בגין עבירה זו הינו החל ממספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

16. כך לדוגמה בע"פ 39070-02-13 צרלי בן ברוך נ' מדינת ישראל (6.3.13) אושר גזר דינו של בי"ש השלום בעניינם של נאשמים שהודו בעבירה של כניסה למגורים בכוונה לבצע גניבה, בשעה שהדיירת שהתה במקום. נקבע שמתחם הענישה במקרה זה נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר. על אחד הנאשמים שאינו בעל עבר פלילי נגזרו 9 חודשי מאסר ועל שותפו, בעל עבר פלילי, נגזרו 15 חודשי מאסר; בעפ"ג (מחוזי חי') 44863-08-16 מדינת ישראל נ' נידל מלאק (15.09.16) נגזרו על נאשם בנסיבות של התפרצות לבית מגורים 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, זאת על אף שיקום מרשים שעבר. ערעור על פסה"ד נדחה; בת"פ 2211/00 מדינת ישראל נ' דלאח חסן (3.7.03) נקבע שאין לאפשר צו לשל"צ בלבד בגין עבירת סיוע להתפרצות ועל כן נגזרו על הנאשם 3 חודשים מאסר שהומרו בעבודות שירות וכן מע"ת.

17. בהתאמה ניתן לראות כי גם במקרים בהם עבירת ההתפרצות לא הסתיימה בהצלחה, והנאשמים כשלו מלבצע את זממם, או לחלופין הרכוש שנגנב הושב לבעליו, עדיין הוטלו על הנאשמים גזרי דין למשך מספר חודשים ועד ל-20 חודשי מאסר. ראו לדוגמה: רע"פ 2966/13 נעמנה נ' מד"י (5.5.13); רע"פ 9339/17 דוד מאיר אוחיון נ' מדינת ישראל (25.12.17); עפ"ג 28478-04-13 מדינת ישראל נ' בוחניק (לא פורסם); ת"פ 5003-08 מדנ"י נ' טארק טוויל ואח' (14.1.13); ת"פ 1311-02-14 מדינת ישראל נ' אליהו אסרף (9.2.15); מדינת ישראל נ' מנשה ליאור שרבף (29.4.13); ת"פ 78-09-13 מדינת ישראל נ' סאהר חמידה (11.3.14).

18. עולה אם כן עולה אם כן כי ישנם שיקולים רבים אשר ישליכו על קביעת מתחם הענישה, ביניהם נסיבותיו הקונקרטיים של המקרה הנדון, אך באופן כללי, ניתן לראות שמתחם הענישה בגין עבירת הגניבה בנסיבות אלו הינו החל מ-6 חודשי מאסר בפועל ועד ל-20 חודשים, בהתאם לחומרת הנזק ונסיבות נוספות. במקרה דנן, ונוכח העובדה, כי כניסת הנאשם לשטח מדינת ישראל נעשתה שלא בהיתר ולשם ביצוע עבירות רכוש, יש לקבוע את המתחם החל מ-8 חודשים ועד 24 חודשים.

מתחם העונש ההולם:

19. בגזירת העונש המתאים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

20. הנאשם כבן 26, קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהן. הבאתי בחשבון את החיסכון בזמן השיפוט וכן דברי הסנגור בדבר מצבו האישי של הנאשם, וכן את דברי הנאשם בפניי אודות מצבו המשפחתי.

21. לחובת הנאשם ניצב עברו הפלילי, הכולל 2 הרשעות קודמות: האחד, מבית משפט צבאי בגין ביצוע עבירות דומות בגין הוטל עליו מאסר למשך 18 חודשים, וכן תיק נוסף דומה משנת 2015 בגינה ריצה הנאשם 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. תיקים אלו בהם הורשע מבססים מסקנה אודות התנהלות פלילית רציוויסטית, המצדיקה לקבוע את עונשו של הנאשם, זאת בהתאם למתחם, בחלקו הבינוני.

22. לאור כל האמור אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי לע"ת 2 על סך 1000 ₪.

ד. קנס בסך 750 ש"ח אשר ישולם עד ליום 1.5.2022.

ה. התחייבות על סך 4000 ₪ להימנע משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לעבור על כל עבירת רכוש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ב, 25 פברואר 2022, בנוכחות המאשימה, הנאשם (ויעוד חזותי) ובא כוח הנאשם.